

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 ianuarie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.478 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă.....	2-3	Decizia nr. 1.620 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	8-9
Decizia nr. 1.482 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 1.623 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului	10-11
Decizia nr. 1.486 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1, art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	4-5	Decizia nr. 1.645 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 1.490 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	6-7	Decizia nr. 1.706 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (3 ¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	13-14
Decizia nr. 1.495 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului	7-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		13. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.478

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați în dosarele nr. 1.497/44/2008, nr. 1.493/44/2008, nr. 1.488/44/2008 și nr. 1.498/44/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.128D/2009, nr. 3.129D/2009, nr. 3.131D/2009 și nr. 3.134D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.129D/2009, nr. 3.131D/2009 și nr. 3.134D/2009 la Dosarul nr. 3.128D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.497/44/2008, nr. 1.493/44/2008, nr. 1.488/44/2008 și nr. 1.498/44/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că reglementarea contestației în anulare, întemeiată pe dispozițiile art. 318 și 319 din Codul de procedură civilă, nu își are rostul atât timp cât există în Codul de procedură civilă secțiunea a VI-a — Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii. „Neconstituționalitatea normelor criticate rezidă și în împrejurarea că autoritățile de stat pot eluda legea, uzând de prevederile acestor texte, în loc să respecte hotărârile definitive și irevocabile date de instanțe, așa cum li se cere tuturor cetățenilor”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 318 alin. 1: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.*”;

— Art. 319: „*Contestația se introduce la instanța a cărei hotărâre se atacă.*”

Contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silită, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art. 401 alin. 1 lit. b) sau c). Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 57, art. 126 alin. (6), art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 154 alin. (1), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește solicitarea autorului de a declara ca fiind neconstituțională o anumită interpretare dată de instanța judecătorească prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte interpretarea și aplicarea

legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

În consecință, Curtea reține că, în ceea ce privește sesizarea sa cu controlul constituționalității unei interpretări date de o instanță judecătorească prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, pentru motivele mai sus arătate, aceasta este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați în dosarele nr. 1.497/44/2008, nr. 1.493/44/2008, nr. 1.488/44/2008 și nr. 1.498/44/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.482

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Achim în Dosarul nr. 804/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul nu și-a motivat critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 804/105/2009, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 318 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Maria Achim, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că recalificarea de către instanța de control judiciar a căii

de atac ca fiind recurs, la al cincilea termen, fără a i se da posibilitatea părții de a formula cerere de repunere în termen, potrivit art. 103 din Codul de procedură civilă, și respingerea acestuia ca nemotivat constituie o eroare materială cu privire la aspectele formale ale judecării, care împietează asupra dreptului la apărare al părții.

Tribunalul Prahova — Secția civilă apreciază că accesul liber la justiție constituie un drept fundamental cetățenesc pentru asigurarea căruia se impune respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces — principiul contradictorialității și al dreptului la apărare. Limitarea cazurilor în care poate fi formulată contestația în anulare la existența unor greșeli materiale, astfel cum prevede art. 318 din Codul de procedură civilă, constituie o îngrădire a acestui drept, contrar dispozițiilor constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privitoare la accesul liber la justiție și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional pentru critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a decis că

prevederile de lege criticate sunt norme de procedură și se aplică tuturor persoanelor aflate într-o situație juridică identică, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, legiuitorul este liber să dispună cu privire la aceasta. În plus, contestația în anulare ca mijloc procedural de acces la o instanță superioară de control este o cale extraordinară de atac de retractare, admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de lege, prin care se urmărește anularea unei hotărâri definitive dacă la pronunțarea ei nu s-au observat neregularitățile actelor de procedură ori dacă soluția este rezultatul unei erori materiale evidente. Așa fiind, prin acest mijloc instanța este ținută să verifice numai dacă există vreunul dintre motivele limitativ prevăzute de lege, neputând să examineze justețea soluției pronunțate. Partea interesată are posibilitatea de a-și valorifica drepturile în fața judecătorului fondului ori în fața judecătorului în căile ordinare de atac, fără a se putea admite soluția reexaminării *sine die* a unei hotărâri judecătorești, întrucât, cu excepția materiei penale, liberul acces la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, neexistând temeieri pentru modificarea jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Achim în Dosarul nr. 804/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.486

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1, art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1,

art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația Cultul Eroilor din București în Dosarul nr. 2.441/2/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul nu și-a motivat critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.441/2/2002, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1, art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Asociația Cultul Eroilor din București, într-o cauză având ca obiect un litigiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea invocă încălcarea mai multor norme constituționale, arătând că autoritățile publice, prin modul de interpretare a legii, ignoră prevederile Constituției, nu se supun hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, dând naștere unor abuzuri ireparabile.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate

fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1, art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (2) și (3), art. 11 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 148, precum și prevederilor Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Curtea observă că din argumentarea excepției rezultă că neconstituționalitatea textelor legale criticate este dedusă nu din conținutul acestora, ci din modul de interpretare și de aplicare a lor, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței jurisdicționale a Curții. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, instanța constituțională a statuat că nu se poate pronunța asupra constituționalității interpretării date de o instanță judecătorească, aceasta constituind un act de aplicare a legii. Așa fiind, nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării dispozițiilor legale de către instanțele judecătorești, controlul judecătoreesc realizându-se exclusiv în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. O asemenea ingerință a Curții în activitatea de judecată ar fi neconstituțională, întrucât este contrară prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ale art. 34 alin. 1, art. 137 alin. 1, art. 303 alin. 5 și art. 377 alin. 2 pct. 4 din Codul de procedură civilă, ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația Cultul Eroilor din București în Dosarul nr. 2.441/2/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARG

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.490

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Khamsin” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 11.893/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.893/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Khamsin” — S.R.L. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 20 și art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „deoarece permit instanței de judecată să soluționeze o cauză fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditoarei, fără ca debitoarea să poată administra probe în apărare”. Apreciază, de asemenea, că apărarea exercitată pe calea cererii în anulare nu poate fi la fel de eficientă ca aceea de care ar beneficia într-o cale de atac prevăzută prin dreptul comun.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate

fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 și art. 24 alin. (1), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată.

Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv

creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2), a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Khamzin” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 11.893/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.495

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membriilor Conducerii Stipo din Dorohoi în Dosarul nr. 8.221/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.221/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor**

active ale statului, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membriilor Conducerii Stipo din Dorohoi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2), întrucât nesocotesc principiul ocrotirii egale a proprietății și creează un tratament diferențiat între titularii dreptului de proprietate, prin scutirea instituțiilor statului de la obligația de a oferi garanțiile cerute prin art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judcătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 a mai fost supus controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași dispoziții constituționale. Prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, Curtea, invocând dispozițiile art. 139 alin. (1) din Constituție, a arătat că

„este atributul exclusiv al legiuitorului să prevadă inclusiv scutirea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe, având în vedere interesul general pe care-l prezintă aceste instituții publice. În plus, această scutire își are justificarea în strânsa legătură cu bugetul de stat (alimentat, printre altele, și prin încasarea taxelor judiciare) a acțiunilor în justiție promovate de acestea în interes public”.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membrii Conducerii Stipo din Dorohoi în Dosarul nr. 8.221/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.620

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ali Ali Salem alias Hmdom Salm în Dosarul nr. 5.143/4/2008 al Judecătorei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Dalati Bassam, interpretul autorizat de limba arabă solicitat pentru a asigura traducerea pe parcursul soluționării excepției de neconstituționalitate.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiului Român pentru Imigrări a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.143/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ali Ali Salem alias Hmdom Salm într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de acesta împotriva unei hotărâri a Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea acordării accesului la o nouă procedură de azil și a permisiunii de a rămâne pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că termenul de 30 de zile în care instanța trebuie să soluționeze plângerea împotriva hotărârii privind accesul la o nouă procedură de azil este prea scurt, motiv pentru care nu se pot parcurge toate etapele cercetării judecătorești, atât instanța, cât și părțile fiind nevoite să accelereze sau să renunțe la parcurgerea unor etape, ca de exemplu, administrarea întregului probator. Arată că dreptul la un proces echitabil impune posibilitatea efectivă și reală de exercitare a dreptului de acces la justiție și de participare directă la propriul proces, cu exercitarea drepturilor procesuale, inclusiv a dreptului la apărare.

Judecătoria Sectorului 4 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ali Ali Salem alias Hmdom Salm în Dosarul nr. 5.143/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 93 alin. (4): „(4) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere să i se acorde permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Cererea de acordare a permisiunii de a rămâne pe teritoriul statului român se soluționează în regim de urgență de către instanța de judecată competentă, care se va pronunța în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.”;

— Art. 94 alin. (1): „(1) Instanța soluționează plângerea, fără audierea străinului, în termen de 30 de zile, și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea; sau

b) admite plângerea, acordă accesul la o nouă procedură de azil și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 — „Accesul liber la justiție” și ale art. 24 — „Dreptul la apărare” din Constituție, precum și celor ale art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil” și ale art. 13 — „Dreptul la un recurs efectiv” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la art. 2 — „Dreptul la viață” și art. 3 — „Interzicerea torturii” din aceeași convenție și la art. 1 — „Garanții procedurale în cazul expulzării de străini” din Protocolul nr. 7 la convenția menționată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor de lege ce formează obiectul acesteia, prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Prin Decizia nr. 1.069 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 12 decembrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, pentru considerentele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, atât soluția pronunțată cu acel prilej, cât și rațiunile care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.623

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eco Sand” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 3.033/337/2008 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate instituie reglementări referitoare la sancționarea contravențiilor la regimul protecției mediului, autorul excepției având posibilitatea de a face plângere în fața instanțelor judecătorești împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.033/337/2008, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Eco Sand” — S.R.L. din Zalău într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de stabilire și sancționare a unor contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care permit autorităților publice să intervină în raporturile juridice de drept privat dintre două societăți comerciale, nesocotind principiul libertății contractuale care decurge din prevederile art. 135 din Constituție. Totodată, arată că textele de lege criticate permit autorităților emitente ale actelor de reglementare să intervină în litigiile dintre părțile unui contract de execuție și să aplice oneia dintre acestea o sancțiune pentru o pretinsă neexecutare a contractului, înaintea ca o instanță să se pronunțe în acest sens. Precizează că, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, protecția instituită de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale înglobează în termenul „bun” și interesele economice ale unei persoane, dacă se prezintă sub forma unei speranțe legitime. Or, în cazul în care câștigurile patrimoniale au un fundament

contractual, speranța în obținerea lor este una legitimă, iar imixtiunea unei autorități publice în raportul contractual privat echivalează cu o privare de proprietate, în cazul în care este de natură să conducă la nerealizarea avantajului patrimonial.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, necontravenind prevederilor din Legea fundamentală și din celelalte documente internaționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, care prevăd următoarele:

— Art. 94 alin. (1) lit. b): „(1) *Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop: (...)*
b) *respectă condițiile din actele de reglementare obținute.*”;

— Art. 96 alin. (3) pct. 1: „(3) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:*

1. *obligația persoanelor fizice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației de mediu și a persoanelor juridice de a funcționa cu respectarea prevederilor autorizației/autorizației integrate de mediu pentru activitățile care fac obiectul procedurilor de reglementare din punct de vedere al protecției mediului;*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 126 referitor la instanțele judecătorești și art. 135 alin. (1) potrivit căruia economia României este o economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență. De asemenea, se invocă și prevederile art. 6 — „*Dreptul la un proces echitabil*” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale și cele ale art. 1 — „*Protecția proprietății*” din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că întreaga argumentație expusă de autorul acesteia se bazează pe enunțarea unor efecte ale unei posibile neconstituționalități, care însă nu rezultă din conținutul normativ al textelor de lege criticate. Potrivit art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, care trebuie ca, în acest scop, să respecte condițiile din actele de reglementare obținute. Această prevedere legală a fost edictată în considerarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea fundamentală, care instituie obligația statului de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos și echilibrat ecologic, recunoscut oricărei persoane, prin prevederile alin. (1) ale aceluiași articol.

Curtea observă că afirmațiile autorului excepției excedează ariei de cuprindere a textelor de lege criticate. Astfel, criticile referitoare la posibilitatea pe care, în opinia acestuia, o au autoritățile publice de a interveni în raporturile juridice de drept privat dintre două societăți comerciale ori în litigiile dintre părțile unui contract de execuție nu au legătură cu obiectul de reglementare al textelor de lege supuse controlului de constituționalitate și constituie prefigurări ale unor ipoteze care pot apărea, eventual, prin concursul altor prevederi de lege, dar care nu rezultă din dispozițiile de lege criticate în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că prevederile art. 96 alin. (3) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96 alin. (3) pct. 1 raportat la art. 94 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eco Sand” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 3.033/337/2008 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.645

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polo Giyim Sanayi Ve Ticaret” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.714/3/2008 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă doamna Omer Ildihan, interpret autorizat de limba turcă.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.714/3/2008, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Polo Giyim Sanayi Ve Ticaret” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării unei cauze în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) privind competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, întrucât, prin desființarea actului procurorului de netrimite în judecată și prin reținerea cauzei spre judecare, judecătorul se substituie procurorului, în absența unui text de procedură care să instituie o asemenea competență. Consideră că această procedură pune sub semnul întrebării imparțialitatea tuturor judecătorilor acelei instanțe.

Tribunalul București — Secția I penală apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale invocate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Legea fundamentală. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 240/2007, nr. 651/2007 și nr. 599/2008.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Polo Giyim Sanayi Ve Ticaret” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.714/3/2008 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2) privind competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 864 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, și prin Decizia nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.706

din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelc	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Viorel Moldovan în Dosarul nr. 611/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Eugen Roșca din cadrul Baroului Maramureș, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

De asemenea, se prezintă interpretul autorizat de limba maghiară, domnul Gereb Geza.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care pune concluzii de admitere așa cum au fost formulate în notele scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 611/35/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum**

și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din aceeași ordonanță, excepție ridicată de Viorel Moldovan în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 contravin prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (6) referitoare la domeniul de reglementare prin ordonanțe de urgență. De asemenea, prevederile art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din actul criticat contravin dispozițiilor art. 132 referitoare la *Statutul procurorilor*, întrucât se instituie un organism paralel instituției constituționale a Ministerului Public.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

De asemenea, obiect al excepției îl constituie, potrivit notelor autorului, și dispozițiile art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005. În realitate, obiectul excepției sunt prevederile art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.

(3¹) Procurorul șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public.”

— Art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror șef care este asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție este ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că problema supusă controlului a fost examinată cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 377 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, când a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, reținând că actul normativ contestat a fost aprobat prin Legea nr. 54/2006, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006. Prin urmare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 „a devenit, ca efect al aprobării, act cu caracter de lege, chiar dacă din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea sa de către Guvern.[...] În plus, Legea nr. 54/2006 a fost adoptată de Parlamentul României, ca unică autoritate legiuitoare a țării, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De asemenea, este neîntemeiată și critica privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 132, prin faptul că Direcția Națională Anticorupție a fost concepută ca structură cu personalitate juridică în cadrul Ministerului Public, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție. Astfel, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii”, condiții care au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Direcției Naționale Anticorupție. Faptul că în art. 1 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 s-a prevăzut că procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții nu justifică susținerea că textul de lege este neconstituțional. Dimpotrivă, având în vedere și prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor, legalității, imparțialității și controlului ierarhic, se poate constata că dispozițiile legale criticate nu constituie altceva decât o reflectare a principiilor constituționale menționate și o subliniere a naturii juridice a Direcției Naționale Anticorupție, aceea de magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (3¹) și art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Viorel Moldovan în Dosarul nr. 611/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului

Având în vedere:

• Referatul privind actualizarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului la Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești nr. S/4/162 din 14 ianuarie 2010 al Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere;

• art. 19 și art. 20 alin. (4) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare;

• art. XIV din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 793/2002 privind aprobarea acordului petrolier de concesiune a activității de exploatare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, inclusiv a conductelor magistrale și a instalațiilor, echipamentelor și dotărilor anexe, aferente sistemului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tarifele pentru transportul prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, prevăzute în anexele nr. 1—5.

Art. 2. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 243/2008 privind aprobarea tarifelor de transport al țițeiului prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2008.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 14 ianuarie 2010.

Nr. 13.

ANEXA Nr. 1

SITUAȚIA tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului din țară

Tipul de activitate	Tariful*) — lei/tonă —
• Transport prin conducte	66,79

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

ANEXA Nr. 2

SITUAȚIA tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import către Rafinăria Arpechim

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tariful*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	25,42
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	24,03
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	23,88
• Peste 150.000 tone	20,91

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarifare în trepte, astfel cum sunt prezentate în grilă.

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import la rafinăriile
din Bazinul Ploiești

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tariful*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	25,42
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	24,73
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	23,74
• Peste 150.000 tone	20,91

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarificare în trepte, astfel cum sunt prezentate în grilă.

ANEXA Nr. 4

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import la Rafinăria Rafo Onești

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tariful*) — lei/tonă —
• Până la 60.000 tone	24,73
• Între 60.000 tone și 100.000 tone	24,03
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	23,32
• Peste 150.000 tone	20,91

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarificare în trepte, astfel cum sunt prezentate în grilă.

ANEXA Nr. 5

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului din import la Rafinăria Petromidia

Interval de cantități de transportat în cursul unei luni	Tariful*) — lei/tonă —
• Până la 100.000 tone	6,50
• Între 100.000 tone și 150.000 tone	5,95
• Între 150.000 tone și 200.000 tone	5,44
• Peste 200.000 tone	3,79

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

Tarifele se aplică pe intervale de cantități transportate, practicându-se modelul de tarificare în trepte, astfel cum sunt prezentate în grilă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436916